

## Umbra

George Bacovia

---

Mă prăfuiuse timpul dormind peste hârtii...  
Se întindea noianul de unde nu mai vii;  
O umbră, în odaie, pe umeri m-apăsa -  
Vedeam ce nu se vede, vorbea ce nu era.

- Poți să te culci, e ora și noaptea-ntârziată,  
Vei scrie, altă dată, orice, și tot nimic.  
O umbră ești acum, și pot să te ridic,  
Lăsând odaia goală, și lampa afumată...